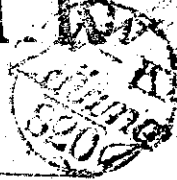

MAGYAR KURIR

Bétsből, Kedden, Januarius' 11-dikén 1820.

Frantzia Ország.

Folytatása a' Kövétel' kamarájában Dec. 24-dikén előfordult heves vetekedésnek, mellyek a' M. Kurir' II-dik számú darabjában a' 15-dik levél-lapón felbe maradtak: — (Mélto megjegyezni, hogy Fő Ministert Gróf Decazes azzal is' vádolják ezen kamarának valamint heves Libetális ügy heves Roylista tagjai is, hogy se' azoknak se' ezeknek részéhez nem akarja magát csatolni, hanem egy közép utat vett-fel közöttük, reménlvén, hogy így legbizonyosabban megnyerheti jóvállásának a' Votumok' többsége által lejendő helybehagyattatását. Hogy pedig egygyik részszel se' terecsen a' Ministér, 's jóvállásai még is' elfogadtassanak, ezt így éri-el: Latta előre, hogy a' Liberálisok, kik a' bal oldalon ülnek, jó részint annyira vagynak, mint az Ultraroyalisták, kik a' jobb oldalon ülnek: féhát azon iparkodott, hogy a' Ministerekkel tartó részt is, a' melly középben ül; csak annyira nevellesse, mint emezek közül egygyik. Ebből a' következik, hogy nem szükség, hogy se' a' Liberálisokhoz se' az Ultrához mutasson kedvezést, 's még is' elérheti célzását. Tegyük-fel p. o: hogy valamelly ülésben 300 tagok volnának jelen, ugymint, 100 liberálisok, 100 Ultrák, 's közbül 100 Ministerialisok. A' Ministerek jóvállására csak a' Votumoknak absoluta többsége kívántatik. A' 100 Ministerialisokról már előre bizonyos. Ha 'hát a' votizá-

laskor vagy a' Liberalisok vagy a' Royalisták közzül csak egygyel álljon több a' Ministerek' részéhez, mint a' másik ellenkező részhez, mindjárt a' Ministéré az *absoluta* többség. Ha a' 100 Royalisták közzül, kik jelen vagynak 51 a' Ministerialisokkal ért egygyet, már ekkor a' Liberálisokhoz csak 49 marad, 's a' Votizálás akkor így fog kiesni — 151 Votum a' Ministér' jóvállásának fogja pártját, 's csak 149 fog ellene mondani. — Itt a' fundamentuma annak, a' mit a' közelebbi ülésben a' Fő Ministernek, egyebek közt, a' Liberálisok is, a' Royalisták is szemére vetettek: Hogy *isoldotta* magát, az az: hogy egygyik rész eránt se' akar nagyobb kedvezést mutatni, mint a' másik eránt). — Most már jobban lehet érteni a' beszédeket: —

Végezvcn Benjamin Constant beszédét, ismét Fő Minister Decazes állott-fel, mondván: „En azt gondoltam, hogy nyilvánságosan kimagyarázta magamat; 's merék is' hízeltedni magamnak azzal, hogy ezen kamarának azon tagjai, kik véltem egy értelemben vagynak, beszédemet megértették. De egy a' tiszteletre méltó tagok közzül (Constant), oly értelmet ada' szavaimnak, melly az én gondolataimmal ellenkezik. Ugy itélek tehát, hogy azokra nézve, kik véltem egyformálag gondolkodnak, szavaimat szorosabban megmagyarázni köteles vagyok. A' mit én a' *Meglévön* értettem, a' mit mi megoltalmazni akarunk, a' mit mi, az Urak és mi' Cezen Kamara' tagjai

és a' Ministerek), megoltalmazni, megtartani tudni fogunk, az, az Országglóház és a' mi Szabadságunk. Hogy a' faktziók is *megvagnak* köztünk, hogy ezeket is a' *Meglévők* közzé számlálhatjuk, a' mellyek ezen kettős *Palladiumunkat* (a' Tronust és Szabadságot) örömezt összerontani szeretnék, kár, hogy nagyon is igaz. Ezen faktziók teszik azt a' fejtelenséget (anarkhiát), melly azokat felfordítani iparkodik. Ellenben, a' mit mi (Ministerek), a' mit a' nemzetnek véghetetlen többsége, sőt mondjuk ki, hogy az egész nemzet (mert a' kivétel nagyon kevés), és a' mit ti is, fenn tartani iparkodunk, mi ez? kétség kívül nem a' faktziók, nem az anarkhia, hanem a' thronus, mellyet a' faktziók ily nagy vakmerőbátorsággal fenyegetnek, és a' mi Szabadságaink, mellyeket ettől vettünk. Mi akkor, mikor azt mondjuk, hogy azt, a' mi meg van, oltalmazzuk, 's megtartjuk, nem egyebet mondunk, hanem csak, hogy thronusunkat, és szabadságainkat az ő közönséges ellenségeik ellen oltalmazzuk 's mentjük. Mert, Uraim! ki kell nyilván mondanunk, hogy azoknak, kik magokat a' Szabadság' egyedülvaló oltalmazóinak mondják lenni, az ő magok valóságos 's talán csak éppen egyedül való oltalmazójok, ez a' thronus; egyedül ezen thronus. Fenn-állott-e szabadságunk nállanélkül csak egyszempillantatig is? Ezen thronusnak visszaálltattása által állott vissza szabadságunk is. Ő egy szempillantatig elenyészvén, tömléczeink azonnal megnyitlakt, Constitutzióink eltűnt, számkivettetési laistromok készítették, 's minden Confiskálások megújították. Hízelkedhetik-e az Ellenkező-rész magának azzal, hogy ezen tanúságainkat ily hamar elfelejthetjük, hogy ezen tapasztalásainknak hasznát nem veszszük? Nem Uraim! ezek mindenkor a' mi szemeink és a' nép'

szemei előtt fognak lebegni, és ezt megszűnés nélkül arra fogják emlékeztetni, hogy a' Constitutziónak oltalmazóji csak azok lehetnek, kik a' thronusnak is oltalmazóji, és hogy ezen thronus nélkül sem nekünk sem a' népnek nincsen se' függetlensége se' szabadsága. Ha azok, kik a' Ministerium' plánumaira nézve töllünk nyilvánosságosabb magyarázatokat kívántak, 's az én szavaimnak ily különös magyarázatokat adtak, ezen kívánásaik mellett tovább is megmaradni akarnának, mi ezeknek a' Ministerium' plánumairól egyebet nem mondhatnánk, annál, hogy mi csak a' nemzet szemeit akartuk azon mesterkedésekre nézve, mellyek ötlet és a' thronus fenyegetik, megnyitni; hogy mi a' Constitutzióunkat és ezen fundálódó intézeteinket állandóbb talpköre akarjuk helyheztesíteni; 's hogy a' nemzetnek 's a' Választó embereknek azon részét, melly magát az utóbbi választás' alkalmatosságával elcsábítottatni engedte vala, a' faktzióknak, mellyek magoknak azzal hízelkedtek, hogy a' közelebb törtéendő Választások' alkalmatosságával még győzedelmesebbek fognak lenni, kezeik közzül ezen győzedelmet látekerhessük."

A' Fő Minister után Manuel beszélt 's arra votizált, hogy clórcvalóképpen ne 6, hanem csak 4 tizenkettődrésznyi adót határozzanak meg. — Már most Külső Minister Báro *Pasquier* kérte ki a' kamarától, hogy beszélhessen, 's ő még a' Fő Ministernél is hevesebben kikelt a' faktziók ellen (ők itt a' faktziókon mind csak az Ultrákat és Independenseket értik) — „Orátorai a' finantziái tárgyól egészen eltávozván, a' politika' országába jádották által tanácskozásainkat. Számos Orátoraink egész nyilvánvalósággal kinyilatkoztatták gondolkodásaikat a' mostani Ministerekről, ezeknek gondolkodássokról, és plánuma-

ikról. Ezt én köszönettel veszem, azért, mert nagy szerencse ezen fontos tárgyat (a²-politikát) az irkálások (pamphlettek) mezejéről, a' hol az két hónapok alatt folytatott, ezen Oratori székre vezérteni. Nékünk ott lehetséges se', de szabad se' volt, felelnünk; itt pedig kötelességünk: de tetézve teljesítjük is kötelességünket. — „Nem, Uraim! a' Ministerek nem felejtkeztek- el letett esküvésekről; bizonyoságot fognak erről, a' mult, a' jelenlévő, és a' jövő idők tenni. (Halljuk! így kiáltottak a' bal oldalon). A' Kiraly a' maga kinyitó beszédében valamely bizontalan, de felettébb éreztetett nyughatatlankodásról szollott, mely által minden címék elfoglaltattak. Szükségese, hogy ezen nyughatatlankodásnak valóságos meglétét ezen kamara előtt megmutassuk? Azért kell-é ezen Ministeriumnak ily büntetésreméltonak teltzeni, hogy az Országban folyó dolgokra néhány figyelmetes tekinteteket vetett, 's hogy a' Frantzia Országot fenyegető veszedelmeknek elháritatásokra néhány kezességeket, zálogokat keresett-fel? Már még az utóbbi ülésekben bejelentett volt ezen kamara előtt, hogy valamely homályban lappangó részrehajlás azon iparkodik, hogy magának a' Választás' munkájához befolyást szerezhessen. Azonban az, ki a' jelentést tette (*Courvoisier*) nagyon megtámodtatott, a' rendnek megtartására utasított: ő mindazonáltal feladása mellett akkor is megmaradt. Már most azt kérdem, hogy azolta nem megmutatta-é a' Választás' munkája, hogy fenn-áll ez a' titkos iparkodás? Nem kimutatta-é azolta magát nyilvánosságosan, és minden titkolódás nélkül? (Itt leginkább mind arra van a' szélzás, hogy Gregoire az Isere-departamentben Követté választott vala.) Én meggyőződéssel elmondhatom, hogy mindenkor elkerültem azt, hogy beszé-

demmel valakinek személyét érdekeljem, most még is ki kell mondanom, hogy ha azon mesterkedések által, melyeket egy bizonyos falkzió már elkövetett, a' legjobb legvirtusosabb polgár hoztatott volna is bé ezen kamarának tagjai közé, még is ő maga is sajnálná, hogy ily módon jött-be ide, 's ezen jó polgárnak ily módon lett bejövetele is elegendő bizonyosággal szolgálna arra, hogy mely szükséges legyen azt a' törvényt megjobbitani, a' mely őtet ide behozta. (Ezen szavak egyszerre az egész bal oldalt tűzbe hoztak.) Az Eurei-Düpont és Chauvelin, két nagy Liberálisok, egyszerre felállottak, 's beszélni akartak. — *Egy valaki*. Meg kell-inteni, hogy tartsa a' rendhez magát! — *Mechin*: Én szollni akarok! — *Elölülő*: Az Urnak nem szabad az Orátor' beszédét félbe szakasztani! — *Generális Foy*: Én szollani akarok! — *Pasquier*: Még egyszer elmondom, hogy személyesen senkit nem illetek! — *Ismét az előbbeni Düpont*: Mely metaphisikai finomságok ezek! — *Pasquier*: A' megvásárlott íróknak egész rajja méréssel a' sokaság' (nép) erejére apellálni! a' mely kifejezés insurgálásra emlékeztet bennünket, melyet más időkben szentnek neveztek. A' Frantzia nép most megvilágosodottabb mint a' lázasztók gondolhatják: de ha csakugyan megtévedni tudna is egy szempillantatig, ezen esetben minden jó és virtusos polgárok a' megtévedtek és lázasztók közé vetnék magokat, 's azt kiáltanák nékiel: Hogy a' jó rendben lévő törvényes Országlás alatt, az *insurgálás* (itt ezen szón lázadás értetik) az első bün lévén, az inségekre is az első jeladás! E' teszi semmivé a' nemzeteket! A' kik őket erre veszik, legnagyobb gonoszok e' világon.

Chauvelin is beszéllett, 's azt láttatott vitatni, hogy az Országban most uralkodó minden nyughatatlankodás a'

Missionarius (departamentekről departamentekre járó, prédikáló Papoktól), 's a' Jesuitáknak vissza állítottásával való fenyegettetődéstől vegye származását. — Micsoda vége lett ezen heves vetekedéseknek; már megirtuk. — Azolta már a' Pairkamara is megerősítette a' finanziaí Ministernek azou kivánságát, hogy ezen esztendői egyenes adózásnak $\frac{2}{3}$ -tödrésze úgy maradjon, mint 1819-ben volt. Ott csak 9-czen mondtak ellene, a' többek mind helybe hagyták.

Némely Politikusok Párisban azt erősítik, hogy ők Minister Decazesnek és Pasquiernek ezen beszédeikből sokat tanultak: a' többek közt, hogy Gróf Decazes a' Ministeriumból kilépni, mint Párisban néhány naponig hirdettek, nem szándékszik; hogy a' Ministerek a' Liberálisok' részéhez teleyességgel nem hajlanak, hanem inkább a' Royálista részhez láttatnak közelíteni akarni, hanem még ezekkel sincsenek tisztában, sőt hogy egy kis Frakciója ezeknek, (a' Gróf Labourdounaye' barátjai) még csak halani sem akarnak a' Ministeriummal való összzecsatlódásról addig, még abban Gróf Decazes benn leszen; azt is megtanulták továbbá a' Párisi Politikusok a' Ministereknek beszédeikből, hogy a' se igaz, a' mit hasonlóképpen nagyon hirdettek, hogy Gróf Decazes letette volna az eszít arról, hogy a' Constitúción és a' Válosztási törvényen változásokat tétesen; hogy eddig halasztotta, csak az az oka, hogy Minister Deserre, kinek keze alá ezen tárgy tartozik, nagyon beteg. Hogy a' Liberálisokkal a' mostani Ministerek nagy ellenkezésben vagnak, azt egészszen kimutatta a' Pasquier' beszéde, 's ezért sokak úgy ítélnék felölle, hogy politika ellen cselekedett; sokak nagyon felindultak érétte. Végre az a' környülállás, hogy ily kis finanziaí tárgy, (az adónak egy fél esztendőig az előbbeni

lában maradása), a' melly ezelőtt csak gyenge ellenmondásra is alig adott volna alkalmatosságot, most ily tüzes vetekedést okozott, azt mutatja, hogy az ellenkező részek nagy felhevüléshen vagnak egymás ellen.

. . .

A' Rovigói Hercege' (Savary') pere a' hadi itélőszék előtt Dec. 27-dikén lefolyt. Az ellene való vád kettőn fundáltatott: — 1)ször Napoleonnak egy végzésén, melly által ez ötlet 1815-ben Mártz. 20-dikán a' politziaí lovasság' fő Inspectorává nevezte — 2)ször egy irás, melyről a' mondatott, hogy azt Generalis Savari irta volna, és a' melly Arnauld nevű Orvost illette, és ily szavakból állott: — „Én Doktor Arnaultot a' Státus' főbb emberei fogházak Orvosává neveztem vala, de letétezt. Ő tavaly Elba szigete és mi hoztunk levélhordozó és közbenjáró volt. Őtet esmeri a' Ministerium, és ő mindent meg fog tenni, a' mit tőlle kívánni fognak. Ő jelen volt az Egyiptomi, Olasz Országi, és Lengyel Országi táborozásokban. Aláírta Hercege Rovigo.“ — Savari azzal mentette magát, hogy ez az irás hamis; ő ezt soha nem irta; felhordott sok ilyen példát, arra, hogy az ő aláírását követelték, vagy meghamisították. Az Elhával való közösülésre nézve azt mondotta, hogy hozzá, falura, hol akkor magánosságban lakott, 1814-ben Májusban egy Pelart nevű fiatal Kézorvos jöven Elbáról, az Ex-Császártól köszöntést hozott, 's az ő egész Elhával való egygyetértése csak ennyiben állott. Doktor Arnaultot is eléhvíták, mint tanut, a' ki azt vallotta, hogy ő nem is kereste soha a' feljebb említett fogházakban való Orvosi hivatalt, 's hogy Elba és Frantzia Ország között közbenjárói foglalatosságot tett volna, ennek hamisága csak abból is eléggé kitettzik, hogy

ő 1814-ben és 1815-nek tavaszán Párisból egyszer is el nem távozott. A' mi azt illeti, hogy Savarit a' Császár 1815-ben Mártzius' 20-dikán Fő Inspektorrá nevezte volna, erről azt a' vallást tette Lagorce nevű Oberster, hogy ő 1815-ben Mártzius 22-dikén hallotta Sávartól magától, hogy őt a' Császár ezen hivatalra kinevezte volna; ide ő ezt nem akarja felvállalni, minthogy Marschal Moncey ezen hivatalt igen jól folytatta; és ő (Savari) ezt csak azután vállalta-fel, minckintánna értésére esett, hogy a' nevezett Marschal többé nem akar szolgálatra lépni. Végezetre két ahozértő mestereket is előhivatott az ítélőszék, hogy mondják-meg, hogy a' feljebb említett irást a' Herczeg Rovigo' kezeirésének esmerik-e? Ezek azt a' vallást tették, hogy annak esmerik. Savary ellenben tovább is tagadta. Az ítélőszék Referense könyilatkoztatta, hogy ő ily állapotban semmi meghatározott vélekedést nem tud adni: hanem a' Birákra bizza, hogy ítéljenek, mint lelkiismeretjük diktálni fogja. Utoljára Dupin, a' Herczeg Prokurátora, tartott menességére egy gyökeres beszédet, melynek meghalgtása után a' Birák fére menván, három fertály óráig magánosan tanácskoztak, 's ekkor közönséges megegyggyezéssel kimondották, hogy a' Rovigói Herczeg — nem bűnös!

* * *

A' *Gazette-de-France* azt mondja, hogy Párisban oly hírek szárnyáltak, melyeket ő még megemlíteni vagy tovább kihirdetni se akar; annyi bizonyos, azt mondja, hogy a' nemzeti seregekhez parancsolat ment, hogy minden strázsa tanyákon 500 kemény (az az golyobisos) töltést oszszanak ki. — Hogy valami mozgásnak kellessék lenni, mutatja a' Hadi Ministernek Marquis *Latour-Maubourg-nak* is egy Kerülő-irása, melyet fölfe-

minden Kommandáns General-Lieutenantok, Generalmájorok és Obersterek vettek. Ezen parancsolat Dec. 20-dikán költ, és ezek vagnak benne: —

„Uraim! úgy esett értelemre, hogy sok helyeken az őrző seregeknél lázasztó irások szellesztettek-el oly bűnös céltással, hogy a' katonák fel-lázasztódjanak, 's hogy a' *Subordinatio*, mely a' fenytéknek 's jó rendnek fenntartására elmulhatatlanul szükséges, közzülök kiirtattassék. Ha a' lázasztók azt a' Francia névhez méltatlan plánumot tették-fel magokban, hogy azt az armádát, mely a' maga szerencsés, sőt szerencsétlen állapotjában is nagy volt, 's a' mely most arra van hivatva, hogy a' Király eránt, az ő Dynastiája eránt, 's a' nekünk ő általa adatott intézetek eránt, hárt nem esmerő hűségnek példáját mutassa, a' maga legelső kötelességei mellől elcsábítsák, tudják-meg, hogy minden rendű hűséges katonáinktól undorodással fognak visszataszittatni, a' kik soha ki nem fogják elméjükből vetni azt, hogy Francia Országnak szerencséje és boldogsága, egyedül csak a' mi igaz jussal bíró Monárkhánkon, mind minden szabadságunknak legerősőbb kezességén, mint talpkövéen, fekszik. En, Uraim, a' ti egész figyelmeteket ezen randtlen plántáló, lázasztó irásokra vonom, a' melyeket katonáink között elszelleszteni 's őket ezek által kötelességeiktől elidegeníteni iparkodnak, pedig a' kik az olyan principiumokat, mint a' melyek ezen irásokban találtnak, csak megvetéssel és bosszankodással fogadhatnak. Uraim! Uraságtok ezen hűségtelen és gonosz szerzeményekkel, azonnal, hogy őket a' magok Kommandáságaiknak, Legiójüknak 's Regementjüeknek kerületjüekben megtalálják, mint illik, úgy bányanak; az Urak a' lázasztóknak plánumaikat az által tegyék semmivé, hogy magok a'

Királyhoz, és az Országlószekhez való hűségben 's az egymás közt való egygyeségben való példaadás által, első legyenek, 's ezt a' vezérlések alatt lévő katonákba is becsepegtessék. Urain! tökéletes számot tartok az Uraknak ezeránt való gondoskodásához, hogy az alattok lévő katonák között a' szükséges fenyték, 's a' Király eránt tartozó tisztelet és szeretet fenn fognak tartatni, ki a' maga Személye és a' Haza eránt kimutatandó szolgálat-tételeket meg fogja jutalmaztatni tudni. — „Marquis Latour-Maubourg.

A' feljebb említett Párisi Ujság még folytatában hordja-fel a' példákat annak megmutatására, hogy az aszszonyzemélyek az utzákon szuras által megebesitetnek. A' politzia ellenben már száz ilyen példákat is vizsgálás alá vett, a' nélkül, hogy csak egy ilyen gonosztévőt is kitanulhatóit volna. — *Brüsszelből* azt írják, hogy ott ezen tekintetben szerencsésebb volt a' politziai nyomozószek, mert már három ilyen elfajult gonosztévőt meglepett és körmei közé kerített. — Mondják, hogy már Marsilia 's Bordeaux városában is gyakorlanak ezen vadságot az aszszonyemberekkel az utzákon. Azt is mondják, hogy pátza' végébe csinált tóvel tennék a' szurást. —

A' Párisi kamarájában Decemb. 28-dikán számos kérelmek fordultak elő, mellyek között egyben a' kívántatik, hogy, az a' törvény, mellyet a' kamarák 1816-ban Jan. 16-dikán hoztak, 's a' melly által számos Királygyilkosok számkivetettek, mint Constitutzió ellen való végzés, töröltsék-el. Ezen kérelemnek érdemlett jutalma lett. A' kamara meghatározta, hogy vigyék ki a' kapu' elejébe, 's ott tépjék széllyel. A' Marschal Davoust' jóvállására pedig meghatározott, hogy többé az efféle botránkoztató kérelmekről emlékezetet se tegyen a' ké-

relmekre ügyelő Biztosság, melly minden kérelmeket előre megszokott vizsgálni.

Egy Párisi tudósító, ki a' Bavarai Közönséges Ujságban hosszasan kibocsátkozik a' most Frantzia Országban folyó siket zúgás ellen, azt mutogatja felölle, hogy e' nem Respublikanizmus, hanem Bonapartismusi zsbongás, 's ily állításon végzi szavait, hogy a' Ministerek is, a' magok Dec. 24-dikén tartott heves beszédjeik által nem a' Liberálisok, hanem a' Bonapartista-maradványok ellen nyilatkoztatták ki magokat oly heves eltökéllettséggel.

Spanyol Amerika.

Generális *Santander*, kire Bolívar, *Santa-Fé de Bagotának* elfoglalása után a' Vice-Király serege' maradványának kergetését bizta, így írt hozzá *Piöből* Sept. 30-dikán: — „Az ellenség naponként sokat vesz az által, hogy a' katonái hozzánk nagyon szöknak által; lovassága a' hosszszas utozás és éhség miatt szenved; a' katonái fejenként napjára csak két unzia húst kapnak kenyér nélkül; a' föld' népének a' függetlenség eránt való magánkövüragattatása határ nélkülváló; a' férfiak, kik a' fegyvert elhárják, mind hozzánk jönnek katonának; a' hova csak az ellenség útját vészi, a' föld' lakosai mind elszaladnak előtte 's elviszik eleségeiket. Eppen most veszem a' tudósítást egy Gerilla-vezérüktől affól, hogy az ellenséges sereg hátulmenő csapatját meglámodván 55 embereit elfogta.“ —

A' fő vezér Bolívar' plánuma már most a' jövő táborozásra, mint kiadott rendelései mutatják, az, hogy minden Osztály-seregeit, mellyek eddig külömbkülömb tartományokban csatáztak, össszegyűjtse, 's azután egygyesített erővel

Karthagenának vegye útját, hol a Spanyolok' főbb ereje fekszik a' Morillo vezérlése alatt.

Spanyol Ország.

A' *Hadiksból* Nov. 28-dikán indult tudósítások szerint, odaiparancsolatok érkeztek az Országlószerk Biztosaihoz Madridból, hogy két nagy expeditziónak kivezéshez való készítésén kettőzött iparkodással dolgozzanak. Az egyik álljon 5000 emberekből, és ez a' Morillo' segítségére evezzen Karthagénához; a' másik Buenos-Ayresnek meghódoltatására vigyen 10 vagy 15 ezer embereket. Szállító hajókat, ha elég nem találma lenni, fogadjanak bérebe, ott, a' hol tavaly fogadtak.

A' Madridi Ujságban Dec. 16-dikán a' jelentetik, hogy a' Király oly végsest küldött a' Kastilii Tanácshoz, hogy készítsen a' mostani időhöz 's pallérozottsághoz illeendőbb Büntető Törvényes Könyvet, mint a' mely szerint eddig folytattak a' Criminalis perek.

B e l g i u m.

Az Utopiának Wilmer nevű Redaktorát Dec. 16-dikán a' Királyi Prokurátor *Amsterdamban* az Esküdtték' ítélszéke elejébe idézván, megperlette. A' Prokurátor vélekedése, a' volt, hogy az 1818-ban Mártzius' 6-dikán költ törvény szerent az író kikorbácsoltatást és öt esztendeig tartó fenytő házbéli fogságot érdemel: hanem az ítélszék oly ítéletet mondott reá, hogy: nem bűnös.

A' Belga Közönséges Rendek' *Második kamarája* Dec. 24-dikén tartott ülésében mind vissza vette a' Votumoknak jó nagy többsége által az Országlószerk által elejébe terjesztett fi-

nalzi jóvállásokat, csak ez egygyet erősítvén meg, hogy 24,000,000 forintokból álló *Activ* adósság tétettség hitelkezés által. Jelen voltak ezen ülésben maga az Oraniai Princz 's a' Ministerek is majd mind. Azok között, kik magokat ezen finantziái jóvállásoknak ellentestegzték 's ellenző beszédeket tartottak, nevezetesen kimutatta magát Hogendorp nevű hajdani Státusminister, a' ki ily kifejezéseken végezte beszédét: — „Egész életemet ezen *Devise* (válosztott mondas) alatt töltöttem-el: *Éljen Orania!* Ugyan ezen *Devise* alatt, *„Éljen Oránia!* vetem vissza most, a' jóvállott finantziái öt plánumokat is.“

Ezen finantziái plánumoknak visszavettetések után jónak találta az Országlószerk a' Státus' elkerülhetetlen szükségire nézve 8 hónapokra, *provisoriai módon* ugyan annyi hónapnyi jövedelmeknek az eddig fenn állott mérséklés szerent lejendő meghatározatását jóvalani, melynek elkerülhetetlenségét ezen *Második-kamara* is megismerván, azt Decemb. 27-dikén tartott ülésében teljes megegyezéssel helybe hagyta.

B é t s.

Lombard-Velence' Vice-Királya Renát ö Cs. Fő Herczagsége, *Mailandból*, a' honnét 5-ikban útnak indulván, Bétsbe, 9-dikben szesencsésen megérkezett, 's a' Cs. Udvari Burgba szállott-meg.

Aus tri á b a n, a' sok hó, arra következett melegesső, olvadás, 's nagy vízáradások után, a' mult péntektől fogva oly nagy hideg állott-be, hogy tegnap (10-dikben) a' Romúr hidegmutatója, a' belső városban 16 gradcsú hideget mutatott, 's a' belső város és Leopoldstadt között folyó Duna csak hamarjában által fagyott.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Ujabb Ujságok.

Béts. — Császár és Király ő Fel-
sége kegyelmesen méltóztatott az itt lévő
Augsburgi Evangelika Egyház Superin-
tendensét 's Constistoriális Tanácsosát
Fő Tisztelendő Wächter János Urat
a' Bétsi Protestans Theologiai Tanító-
intézet' Direktórává nevezni.

* * *

Egy időtől fogva sok bizontalant ol-
vastunk valami Sichel nevű Bonni Ta-
nulóról, hogy elfogattatván Moguntziába
vitetett 's az ott lévő Középvizsgálódó
Biztosság' elejébe állítottatott volna kikér-
deztetés végett, 's a' többi. — Ma ugyan
ezen tárgyra nézve ismét néhány féle ki-
egészsztítő 's jobbitó jegyzéseket olvasunk:
— „Az a' Frankfurti ifjú, Sichel (így
szoll a' Nörimbergai Correspondens) kit
Bonnban elfogtak, valósággal elvitetett
polgári ruhába öltözött Pruszszus poli-
tziái tiszték által Moguntziába, hanem
onnét 24 órsmulva ismét vissza vitetett
Bomba, a' nélkül, hogy az említett Biz-
tosság ötet vizsgálás alá vonta volna.“ —

* * *

A' Belgiumi Ujságlevelekből ilyen,
még nagyon bizontalan tudósítást közöl
a' Bavariai Közönséges Ujság, Rio-Ja-
neiróból Oktober' 5-dikéről: — „Iti, úgy
mond, oly hír folyt, hogy a' Bonaparte
megszabadíttatására valami próba tétellett
volna, tudni illik: hogy egy Anglus posta-
hajón oly parancsolat érkezett volna a' Sz.

Ilonai Kormányozóhoz és a' Strázsánálló
Admirálishoz, hogy annak igaz voltát
első tekintetre észre venni lehetetlen
volt. Csak későbbre, minekutánna a' tit-
kos próbák megtétettek volna, vették ész-
re a' csafárdúságot. Ezen csalfa paran-
csolat szerént a' foglyot Cápba, a' Jó-
remenség' fokára kellett volna haladék
nélkül elszállítani, vagy hajóra ültetni,
mintha oda vitettetne; de a' melyből
úgy látszik, hogy a' lett volna a' valósá-
gos plánum, hogy a' tengeren megsza-
badíttassék, a' melly végre, mint mond-
ják, valami gazdag Bonapartisták Amé-
rikában öt nagy prédálóhajót fogadtak 's
raktak volt meg csupa Frantziákkal, a'
liknek jó megjutalmaztatást ígértek.“ —
Néhány hónapok előtt említettett volt,
hogy az Afrikai partok mellett is egy oly
predálóhajó mutatna volna meg magát,
melynek három szinti zászlója volt. Volt-e
a' fennemlített vakmerőbátor próbáiétel-
nek valami köze azon hírhez, hogy Angliá-
ba és Hollandiába valami nagy gyémántok
küldettettek, vagypedig két nevezetes em-
berelnek elfogattatásához, kikhez már
most a' harmadikat is hozzá teszik, valami
köze, ezt az idő fogja megmutatni — vala-
mint szintén azt is, hogy a' feljebb félhozott
Belga tudósítás, nem csupa költemény-
nek fog-e maradni.

Azon harmadik személyről, kit most
emliténk, némely Frantzia levelek azt
erősítik, hogy az Merlin-de-Douay
volna, kit mint Királygyilkost számla-
vették: de ezt a' Belga levelek tagadják.

Száz forint Conventiós pénzért adtak Váltó czédulában: —
Jan. 7-dikén 249 $\frac{1}{2}$ — 8-dikén 250 — 10-dikén 250 $\frac{1}{4}$ — forintot.